

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

חגיגה-הכל חייבין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
הכל חייבין בראייה, חוץ מחרש, שוטה, וקטן, וטומטום, ואנדרוגינוס, ונשים, ועבדים שאינם משוחררים, החיגר, והסומא, והחולה, והזקן, ומי שאינו יכול לעלות ברגליו.														■
איזהו קטן - כל שאינו יכול לרכוב על כתפיו של אביו ולעלות מירושלים להר הבית	בית שמאי													■ ◇
כל שאינו יכול לאחוז בידו של אביו ולעלות מירושלים להר הבית, שנאמר (שמות כ"ג) שלש רגלים.	בית הלל													■ ◇
הראייה שתי כסף, והחגיגה מעה כסף.	בית שמאי													■ ◇
הראייה מעה כסף, והחגיגה שתי כסף.	בית הלל													■ ◇
הכל לאתויי מאי?														^
לאתויי מי שחציו עבד וחציו בן חורין.														! ◇
מי שחציו עבד וחציו בן חורין פטור מן הראייה, הכל לאתויי מאי?	ולרבינא, דאמר:													;
לאתויי חיגר ביום ראשון ונתפשט ביום שני.														!
הניחא למאן דאמר כולן תשלומין זה לזה, אלא למאן דאמר כולן תשלומין דראשון - הכל לאתויי מאי?														;
לאתויי סומא באחת מעיניו. ודלא כי האי תנא.														!
סומא באחת מעיניו פטור מן הראייה, שנאמר (שמות כ"ג) יראה יראה - כדרך שבא לראות כך בא ליראות, מה לראות בשתי עיניו - אף ליראות בשתי עיניו.	דתניא, יוחנן בן דהבאי אומר משום רבי יהודה:													!
ואיבעית אימא: לעולם כדאמרי מעיקרא, ודקא קשיא לך הא דרבינא - לא קשיא כאן - כמשנה ראשונה, כאן - כמשנה אחרונה.														!
מי שחציו עבד וחציו בן חורין - עובד את רבו יום אחד ואת עצמו יום אחד	דתנן: בית הלל													! ■ ◇
תקנתם את רבו, ואת עצמו לא תקנתם לישא שפחה - אינו יכול, בת חורין - אינו יכול, ליבטיל? והלא לא נברא העולם אלא לפריה ורבייה, שנאמר (ישעיהו מ"ה) לא תהו בראה לשבת יצרה אלא, מפני תיקון העולם כופין את רבו ועושה אותו בן חורין, וכותב לו שטר על חצי דמיו.	אמרו להם בית שמאי:													! ◇
וחזרו בית הלל להורות כדברי בית שמאי.														!
חוץ מחרש שוטה וקטן כל.														■
קתני חרש דומיא דשוטה וקטן, מה שוטה וקטן - דלאו בני דעה, אף חרש - דלאו בר דעה הוא.														■ ◇
חרש שדיברו חכמים בכל מקום - שאינו שומע ואינו מדבר. הא מדבר ואינו שומע, שומע ואינו מדבר - חייב.	וקמ"ל כדתנן:													■ ◇
המדבר ואינו שומע - זהו חרש, שומע ואינו מדבר זהו אלם, זהו הרי הן כפקחין לכל דבריהם.	תנינא להא, דת"ר:													■
וממאי דמדבר ואינו שומע זהו חרש, שומע ואינו מדבר זהו אלם														^
דכתיב (תהלים ל"ח) ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו.														!
ואיבעית אימא, כדאמרי אינשי: אישתקיל מילוליה.														!
מדבר ואינו שומע שומע ואינו מדבר חייב														■
מדבר ואינו שומע, שומע ואינו מדבר - פטור	והתניא:													■ ; ◇
חסורי מיחסרא, והכי קתני: הכל חייבין בראייה ובשמחה, חוץ מחרש המדבר ואינו שומע, שומע ואינו מדבר, שפטור מן הראייה. ואף על פי שפטור מן הראייה - חייב בשמחה. ואת שאינו לא שומע ולא מדבר, ושוטה וקטן - פטור אף מן השמחה, הואיל ופטורים מכל מצות האמורות בתורה.	רבינא ואיתימא רבא:													!
הכל חייבין בראייה ובשמחה - חוץ מחרש המדבר ואינו שומע, שומע ואינו מדבר - שפטורין מן הראייה, ואף על פי שפטור מן הראייה חייב בשמחה. ואת שאינו לא שומע ולא מדבר, ושוטה וקטן - פטורין אף מן השמחה, הואיל ופטורין מכל מצות האמורות בתורה.	תניא נמי הכי:													■ ■ ◇